

Chương 2

Hoa Nở Dưới Châu

Tinh Hân thức s khâm phục công i ánh s th t , in m t bông hoa r c nh máu d i lòng bàn chân, khi n nó nh t i bi n hoa r c r trên ng xu ng hoàng tuy n, ó có ph i thai ký sau khi chuy n th không?

Tinh Hân b c theo tên th v , th y không ph i là ng v l u s m i, th m hi u là ang t i Th ng vi n mà Lý Ngôn Niên nói, ti c r ng không c g p l i C u C u áng yêu n a.

Ng i trong c c hành s quy t oán tàn nh n, không cho chúng có c h i c bên nhau. Sau này chúng s coi nh không quen bi t, m i ng i ch p hành nhi m v riêng c a mình, nói không ch ng còn tàn sát l n nhau. N u có tình c m thì không còn là thích khách n a.

Lý Ngôn Niên cao sang, quý n quý mà ch là m t Ch p s thì Ch s c a c c này có thân ph n nh th nào? Tinh Hân l ng l phân tích, hi n gi vi c b n thân không mu n b tr n, không mu n làm sát th v i vi c h c m t chút b n l nh là hai chuy n hoàn toàn khác nhau. Th i i binh khí h n nhau là v l c, Tinh Hân không ng c t i m c i tìm m t m nh ru ng nào ó làm nông dân.

Tinh Hân tin r ng, b t c th i i nào, b t c n i nào, v nh vi n không nên cam ch u t ng l p th p kém nh t trong xã h i. Hi m ai c mang theo c ký c ki p tr c nh mình, ít nhi u gì c ng ph i t ng k t l i ki p này s ng huy hoàng m t chút.

Tinh Hân cong khoeo mi ng m m c i, cùng l m thì l i x p hàng trên ng xu ng hoàng tuy n ch u thai. Con ng i u s ch t là vì không bi t c nh t ng sau khi ch t s th nào, th c ra bi t r i thì c ng th thôi, còn gì âu mà áng s ?

Tinh Hân ng ng u lên, t ch d ng chói lóa, s n c c sáng b ng r c r , máu tanh cùng t i ác ã b tuy t tr ng và m t tr i vùi chôn xu ng lòng t. Tinh Hân th m ngh , Lý Ngôn Niên thu th p bao nhiêu tr con mà không l d u v t, ch c ch n là ph i có âm m u gì ó. Có l nhi u n m sau này, b u tr i ngoài kia r i s thay i.

i men theo s n o kho ng m t canh gi thì lên t i nh núi. Xung quanh cây c i um tùm, a m t nhìn ra, i di n là m t nh núi m h n hi n gi a mây khói s ng m . Gió núi th i tung tay áo, Tinh Hân ng ng u nhìn b u tr i

xanh ng t nh m i c g t r a, b t giác hít sâu m t h i, vách núi i di n ch c ch n là m t s n trang ngh d ng.

- Ti u gia, ti u nhân ch có th a ng i t i ây thôi. - Tên th v th h t ra, trên m t l v t i c i.

Tinh H n li c nhìn mi ng v c không th y áy, r i l i nhìn hai s i xích s t treo l l ng b c ngang vách núi, g t u:

- a t th v i thức, sau này có c h i nh t nh s m i thức u ng r u.

- Không dám! Ti u gia b o tr ng? - Th v không dám nhi u l i, ôm quy n hành l v i Tinh H n r i quay ng i b i.

Lý Ngôn Niên nói, ng i ra kh i l u u là Gia. Th v có hung d n âu thì c ng ch là nô tài cho nh ng h t gi ng sát th này. ãi ng n i này c ng t t th t y.

Tinh H n ngó nghiêng xung quanh r i l i quan sát s i xích s t, t nhiên hô to:

- Có ng i không? Không có ai là ti u gia i y nhé!

Không có ng t nh, Tinh H n c i l nh nhìn s i xích s t. Nó không tin là m t n i cao và nguy hi m th này mà l i cho m t a tr sáu tu i không bị t khinh công i qua.

C n gió l nh bu t t d i vách núi th c lên, v ng t ch d ng lóe lên nh ng tia sáng cu i cùng, nh núi l ng nh t , ch còn ti ng lá cây xào x c m i khi gió th i qua, cô t ch n áng s . Ki p tr c, h i sáu tu i thì mình ang làm gì? eo ba lô i h c, bày trò ngh ch ng m b cha ánh? Th c ra nh th c ng r t h nh phúc. N u không ph i vì tình c làm sát th thì cu c i c a nó có l c ng s trôi qua n gi n, m áp nh nh ng ng i bình th ng khác.

Tinh H n ng ó m t lát, m t tr i ã l n d n xu ng nh núi. Tinh H n nhìn s i xích s t n xu t th n, li u l nh gi m lên s i dây, cho dù ch là m t kh o nghi m thì c ng không mu n m o hi m. Bây gi không ph i là mu n h c công phu hay không, mà ng i trong c c ch ng m i mình h c, th thì vi c gì ph i v i?

C n gió th i rất c m t, m t tr i v a xu ng núi, nhi t c ng gi m t ng t. Tinh H n quay ng i r i kh i vách núi, men theo con ng ban nãy t p t nh xu ng núi, ph ng ch ng t i c chân núi thì tr i c ng t i, ph i tranh th vào l u ngh ng i, n u không ngoài s ch t công m t.

Thức ra trong lòng Tinh Hân hy vọng rằng cái bóng thên bí ẩn sẽ xuất hiện một lần nữa, tuy rằng bản thân gì cũng không dám xa gì đi, nhưng cái bóng đó ít nhất cũng mang cho mình cảm giác an toàn, khi n Tinh Hân bị trượt ngã vẫn còn một người đang ở bên.

Bình an và yên tĩnh. Xung quanh tnhm ch, chng th y tên th v nào, b n C u C u c ng không biết ai đâu.

Tinh Hân đứng liếc mắt nhìn, nhìn một cái, không muốn trở vào cái nệm mùi huy t tanh này nữa. Nó thật dài, thì thì ng t i tòa ti u lâu c a Lý Ngôn Niên.

Lần này không có Lý Nhược Rèm, Tinh Hân chng c n c m i, t ý i vào.

Trên bàn còn bày ra thức ăn, hng th m c a v cam v n lan t a. H i m t lò l a làm tan chảy những hạt băng trên y phục, Tinh Hân hít lấy vài phân oán của mình. Cũng vì một hai canh giờ, vài ói v a m t, nó r r y phục, ch p tay i t i bên bàn, tho i mái n u ng nh ch n không ng i.

- No r i h ?

Một gì nói thêm một lần trong không trung, Tinh Hân giật mình, òi a run r y, quay ng i l i th y m t Thanh y nhân⁽¹⁾. Nó b c b i ngh , là ma thì c ng không nên d a ng i ta nh th :

- Ông... là ai?

- S ph ng i.

Tinh Hân nghiêng đầu nghi ngờ:

- S ph ? Lý Chấp nói là a tôi lên Thng vi n.

- Ta là người Thng vi n, t i ón ng i. a ng c bài cho ta.

Tinh Hân rút miếng ngọc bài ra a cho người kia, c i r ng r :

- S ph , con là Tinh Hân!

Giống một trượt ngã của Thanh y nhân không chút bị u c m, l ng l nhìn nó.

Tinh Hân hành phi xu ng kh i bàn, i t i tr c m t ng i kia, nh y ph t lên ôm lấy ông ta:

- i thôi, s ph .

Thanh y nhân thu n tay ón l y nó, ng ngàng không nói gì, b Tinh H n i ra ngoài.

C m giác c ôm Thanh y nhân r i lên núi th t vô cùng thích thú, Tinh H n nh cái cáp treo c ng i ki p tr c, v a v ng vàng nhanh chóng v a tho i mái. V n là con ng y d n lên núi, Tinh H n còn ch a c m nh n c s kích thích khi gi m lên đây s t trên không thì ng i kia ã b nó i vào khu r ng.

- Ch ng ph i là ph i i trên s i xích s t ó sao?

- Tr phi ng i mu n ch t. Ng i có qua n i không?

M t hành ng quy t nh s s ng ch t, xem ra ban nãy phán oán Lý Ngôn Niên s không gi t mình là m t sai l m. Tinh H n kinh hãi toát m hôi l nh, âm th m nh c nh b n thân tuy t i không c coi nh b t c ng i nào ây, ra kh i l u r i c ng ch a ch c m i s ã cát t ng. Nó bi u hi n nh m t a tr tò mò:

- N u gi m lên s i xích ó i qua thì sao?

- V y thì c ng gi m lên nó mà quay l i.

- Bên ó không có gì h ? - Tinh H n không dám tin ó là m t trò ùa.

Thanh y nhân m c quan, i vào m t a o:

- Ch ng có gì c . Có thì ng i c ng không nhìn th y.

Ông ta n m tay Tinh H n thông th i trong a o:

- Ta s tr ng khinh công, ám khí, sau này ng i theo ta h c hai th này.

- Con mu n h c nh ng th khác thì sao? - Tinh H n tò mò.

- Th thì ph i xem s ng i ba n m sau th nào.

Không ph i là m t s ph thích nói. Tinh H n tr n tr ng m t c g ng ghi nh con ng này. Khi Tinh H n còn ang m ng vì nhữn l c c a mình còn t t thì Thanh y nhân ã d t nó r vào m t gian th ch th t. Tinh H n ngây ng i, buông tay Thanh y nhân ra, i m y vòng quanh c n phòng, không dám tin là mình ã i t i t n cùng con ng:

- ây sao? Nh ng ba n m?

Trong th ch th t ch có m t ng n òn, trông vô cùng tr ng tr i. D ng Quá còn có Ti u Long N s ng cùng, thi tho ng ra m ph n th m nom, bên c nh nó

thì chắc có mặt Thanh y nhân nhằm chán chắc , Tinh H n c m th y th t thi t thời.

- Ng n òn này ch th p ba ngày thôi, sau này s không có òn n a. - Thanh y nhân nói xong bèn ng i xu ng b oàn⁽²⁾.

Ba ngày? Tinh H n m t l n n a kinh ng c. Ngh a là nó ch có ba ngày làm quen v i gian th ch th t này, sau ó thì b t u làm m t k mù.

Ki p tr c làm sát th ph i ng i từ r i u , ki p này u xong ng i từ r i m i làm sát th , nó th y h i h i h n vì lúc xu ng hoàng tuy n ã tùy ti n ng t bông hoa. Nó ã hi u c cái tên Tinh H n, ngh a là cái bóng ma qu xu t hi n trong êm.

Ba n m thì ba n m, Tinh H n không mu n làm sát th , càng không mu n làm m t con chu t tr n trong bóng t i. ã t i thì ành an ph n v y, sau l ng nó ch ng ph i v n còn m t nh T ⁽³⁾ huynh sao?

- Vi c ti u ti n i ti n thì sao?

- Bên kia có nh phòng⁽⁴⁾.

B c c n i u hai gian m t s nh nên ch m t m i phút là i h t. Tinh H n b t ng, ng i bên c nh Thanh y nhân, nh m t a tr trò chuy n v i ông ta:

- S ph , ch có hai chúng ta thôi, nói chuy n chút i.

- Ng i không b t m y con chim s r i b o con luy n khinh công ch ? - Trong u Tinh H n lúc này ch ngh t i cách Ti u Long N d y D ng Quá khinh công. Nó a m t nhìn, ch ng là m t chi c ph n n c ng nh á ch không ph i là chi c gi ng êm ái.

- Ngày mai s bi t, t i nay ng i có th ng .

Tinh H n c m th y l i c a Thanh y nhân hàm ch a i u gì ó, b ng d ng lông tóc d ng ng c lên, li u có ph i ngày mai n ng c ng không c không? Nó ng lên ngáp dài:

- Chúc s ph ng ngon, ti u i ng ây.

N m trên gi ng, Tinh H n xoa chân, không ng c.

N i ó có bí m t c a nó, bí m t vô tình phát hi n.

Tinh H n th c s khâm ph c ng i ánh s th t , in m t bông hoa d i lòng bàn chân, bông hoa nh r c nh máu, khi n nó nh t i r ng hoa r c

r trên ngực xuông hoàng tuyền, liệu nó có phải là thai kỳ sau khi chuyển thành không?

Ấm kỹ này có ý nghĩa gì? Tinh Hồn từ mờ về thân phận thực sự trong cõi trần gian của mình.

Đến đến thích ngắm về bàn tay, bàn chân của mình, Tinh Hồn thì dài, lười nhanh nhẹn thì là liệu không thể rời, nhưng thì này cũng chẳng có gì là không tốt, trẻ con dễ dàng nhìn nhận. Ví dụ sau khi tận dụng, giờ bây giờ ngóng ngắm nhìn mà không ai phát hiện ra.

Tinh Hồn nhận thấy cái bóng của mình về cõi, ném vào mặt ngực trẻ con rồi đi, nhưng thì thông lý nói liệu gì ở bên tai nó. Nhưng thức thức vì sao lại ném mặt trẻ con vào sự sống? Mà sao ngắm trong sự sống của chúng ta trẻ con sự sống tốt, chín tháng trẻ con quý trọng như vậy. Mẹ và bố vì sự sống càng khi nhìn ngắm thì càng nhiên.

Còn buổi đi lòng t này, liệu như thức thức có vào cõi không? Có thể Thanh y sẽ phải thông kinh công và ám khí phát hiện ra không? Tinh Hồn buổi đi cùng mẹ thì cụ thể sự sống sau này của mình có lẽ không còn vô vọng nữa.

Khi đi đâu về thì nó sẽ thành mặt già mù.

Tinh Hồn lặng lẽ nằm trong bóng tối, cuối cùng cũng có thể thoát khỏi mặt mặt già.

Sự sống của sự sống trong cõi, nó giống như không có sự sống gì yên ổn. Sự mờ về thân thể và vật thể gì này cùng với linh hồn của anh Trần không bao giờ có linh hồn giác.

Thanh y sẽ phải rời khi thể chất tốt, hình như có ý Tinh Hồn thích ngắm về bóng tối và sự sống này.

Con người sống trong bóng tối thì cảm giác sẽ hãi sợ phóng đi thêm vào sự sống, sự sống của sự sống sự sống tốt. Cũng như như phim ảnh, nếu các tình tiết kinh dị diễn ra vào ban ngày, diễn ảnh nhìn rõ ràng, người ta sẽ cảm thấy thật tốt.

Bóng tối vô hình mang tới cho người ta mặt áp lực vô hình. Có lẽ phải pháp bị dùng tới của Thanh y sẽ phải ngưng dục như người hình của ông. Tinh Hồn hiện tại của ông, nếu da của Thanh y sẽ phải lười uổng phí cho người ta có cảm giác rằng đó là làn da của quỳ hút máu người. Liệu này liệu vì trẻ con mà nói thì quá tàn nhẫn, người trẻ Tinh Hồn.

Tinh Hồn mẹ mẹ, ngập dài ngắm người. Nó rất thích bóng tối và sự yên tĩnh này, cảm thấy an toàn và thoát khỏi. Có phải mình hiện tại bị như thế không?

ang nh tho i mái ng gi c ngon lành u tiên k t khi vào c c thì Tinh H n ch t c m th y trong phòng có thêm m t ng i, bèn nín th theo ph n x .

Gi ng nói nh u h n c a nh T thức thức bình t nh vang lên:

- Ta bi t là ch c ch n ng i s không ph lòng k v ng c a ta, s thu n l i vào c c h c ngh mà. - nh T th dài.

Huynh là ai? Ta là ai? Huynh... có bi t bí m t d i lòng bàn chân ta không? Vì sao l i ngh ra cái cách bi n thái y ta b c chân lên m t cây c u c m c? N u ta ch t trong tay b n tr b y, tám tu i y thì s th nào? Hàng lo t câu h i xoay quanh trong u nh ng Tinh H n ch th h t ra:

- Thanh y s ph c a ta âu?

- Ba êm u ông ta s không ây âu. Ông ta r t c ch p, ng i có th ây m t mình trong ba êm thì ông ta m i c m th y ng i có t cách làm .

Gi ng nh T gi ng cái gì nh ? Tinh H n c m th y nh th m t âm thanh nghèn ngh t do bóp c h ng l i, thái r t ôn hòa, âm thanh nh v t c, s ai ó nh n ra ch ng? Tinh H n ph i c i:

- Huynh t i ây làm gì?

- D y ng i n i công.

Tinh H n ng m ngh r i l i nói:

- Không ph i nh ng th i lo i nh Qu Hoa B o i n hay Giá Y Th n Công là c!

- Cái gì là Qu Hoa B o i n, Giá Y Th n Công?

- M t cái cho thái giám luy n, m t cái giúp ng i khác luy n!

nh T im l ng r i nói:

- Ta bi t ng i ch c ch n không ph i m t gã ng c mà.

- Nh ng ta không nh c chuy n ngày tr c n a.

- Ngày tr c... không nh c ng c! Sau này ph i xem v n may c a ng i th nào. - Trong gi ng nh T mang v s u mu n.

- Huynh là ai? - Cu i cùng Tinh H n c ng h i.

- Ta? Ta là m t cái bóng, m t cái bóng không th xu t hi n tr c m t ng i khác. Ta ph i tr m t món n ân tình, ph i giúp ng i h c c b n l nh t b o v mình...

báo thù? Suýt nữa thì Tinh Hân đã bắt mình nói nữa câu sau mà nó thình lình xem trong tivi:

- Võ công của huynh cũng rất khá, vì sao không thử đay ta mà lại ném ta vào sọt rác này?

- Không tí n!

Câu này gần như đã khiến Tinh Hân nháy mắt lên, chầm chậm như T mà mng ý u óc có vấn đề. Thế khi vào cốc t này, nó đã phi đi qua đi lại bao nhiêu lần trên làn ranh sinh tử, suýt chút nữa còn bị đưa vào Mộ của n vì n. Tinh Hân nhìn như T, cảm giác nhay mình chầm chậm không như n ân tình này tuy, bất kỳ dịp này có quan hệ gì.

nh T dường như không muốn đi lâu, ném một quyển sách:

- Biết bao người muốn có “Thiên Mệnh Nị Kinh” này ư, người luy n ư.

- Vì sao huynh không luy n? - Hoa qu bên ngoài không ai n, không phải vì người ta biết ư, mà vì qu chua, do lý này Tinh Hân hiểu l m.

nh T thình lình:

- Ta cũng suốt sáu năm mà không hiểu ư. Có lẽ ... người làm ư.

Tinh Hân cười, chầm chậm chình th này vẫn là của nhà ta, thế nên, có lẽ ... ném đi ch này, gì mng sng cho ta là vì ta biết m t bí m t mà các người không biết. Chết đi r ng ngày tr c ta th c s là m t th ng ng c.

- Không sao luy n b a b t u h a nh p ma sao? - ư Tinh Hân th c s muốn nói là n u ta t u h a nh p ma r ư, chng ph ư ng ư s càng không n m c bí m t mà người muốn biết sao?

- Người ư ra c kh i l u là may mắn c a ng ư, người có thể luy n thành hay không c ng là may mắn c a ng ư. Nhưng gì ta có thể làm cho người bây giờ có thể mà thôi. Thanh y s ph c a ng ư tr c khi thu nh n c có m t t t r t k l , người vào c ây... c ng là may mắn c a ng ư.

Tinh Hân còn chầm chậm tiêu hóa nhng lời nh T nói, trong lòng còn vô số câu chầm chậm thì y đã biết ư.

Nm tu ư nó nh p c c, nh T trong c c v ư nó m t n m. Tinh Hân có thể m b o r ng trong suốt m t n m này, ch c ch n nh T không biết bí m t đi lòng bàn chân mình, bất vì nó chầm chậm m l n nào. Người trong c c biết trong m t nghìn a tr này, a s ng sót ư ra c chng có bao nhiêu nên c ng không buồn xây dựng m y th nh nhà t m. Nhưng n m n m tr c thì sao? Nó s ng ư, chng l không ai ư tìm? Tinh Hân không tin.

Nó thì dài, thì y h i h ng ph n, cu i cùng c ng có c bí kíp n i công th n k . Tinh H n c ng r t hi u k , b n thân li u có may m n luy n thành n i công hay không?

Ch ng mu n ngh t i nh ng chuy n không âu n a, Tinh H n m cái gói mà nh T ném cho mình ra, b ng d ng ng ng i, ngoác mi ng ch i:

- Không có ền óm gì thì làm sao ta bi t trên ó vi t cái gì?

ó là m t cu n v i l a th ng h ng. Tinh H n có chút chán n n, nh T m i là gã ng c, y t ng r ng ây có th ánh á vào t ng t o ra ánh l a sao? Hay y ngh ban ngày Thanh y nhân t i s th p ền n n cho Tinh H n c sách?

Bây gi ngoài kia có l là m t b u tr i y sao? Tinh H n chán n n ngh , mi t nh tay lên cu n v i.

N i công có l c thêu trên m t l a. Nó s th y nh ng v t l i l m không b ng ph ng, ngón tay ch m ch m vu t lên t ng s i ch . Tinh H n nh m m t s theo nh ng ng l i l m này, trong u d n d n hình thành s kinh m ch c a c th ng i.

S t i s lui v n là m t s . Trí tò mò c a Tinh H n b ánh th c. T m s th này ki p tr c b n thân ã t ng nhìn th y, chính là t m s k t c u c th ng i bình th ng, liên k t huy t vi và kinh m ch m i n i trên c th v i nhau. Nh ng nh T nói ây là “Thiên M ch N i Kinh”, th t n c c i. Nh ng ng i nghiên c u gi i ph u h c ban u b a i h a thiêu ph ng Tây. Còn Trung Qu c mà dám làm ch t ng i thì k s ng s th i m ng v i b n. Ch ng trách chúng không nh n ra t m s kinh m ch này.

Ngón tay dò d m m t lát, Tinh H n có th nh n bi t c nét ch trên t m v i l a. Cái này thì ph i c m n cha ã m m t x ng in kh c đ u nho nh , t nh ã ép nó h c v i t t ng k th a gia nghi p ki m bát c m n, ng th i c ng m ra cho con mình s nghi p làm gi con đ u sau này.

Tinh H n tr mình, bò trên gi ng s t ng ch thêu trên m nh v i, c m th y mình ch i oan nh T r i, n u th c s là m t cu n sách thì qu là h t cách.

V y mà nh ng gì Tinh H n s th y hoàn toàn khác v i nh ng gì nh T mu n nó nhìn th y. Ngay n y c ng không bi t r ng cách thêu trên t m v i này r t c quái, c ng ch có Tinh H n trong bóng t i th m th m, ch m chú a tay s m i th y c bí m t th c s trên ó.

êm ó, Tinh H n n n c i th a m n chìm vào gi c ng .

Hôm sau, Thanh y nhân vào a th t. Tinh H n l ng l ng tr c m t ông, không khóc lóc, không s hãi, i u này khi n ông vô cùng hài lòng.

Ba ngày sau, ông ta không thể yên tâm.

Tinh Hân dùng ba ngày làm quen với môi trường này, xác định mình sẽ không bị vướng vào đâu dù có trong bóng tối. Nhưng nó vẫn tò mò không biết Thanh y nhân làm thế nào có thể thản nhiên đi lại trong bóng tối, bao gồm cả vì cái túi của nó trúng vào cái thùng không chút sai sót, thế này khi nó phải khám phá.

Nó bắt mắt đi để vị trí của cái thùng đi, Thanh y nhân vẫn tìm kiếm chính xác. Tinh Hân liền rón rén bước chân đi ra để kiểm tra thế nào mà nó vào được ông ta.

Nhìn chiếc bánh thơm phức, cậu cùng Tinh Hân bắt đầu nói chuyện:

- Sao ngửi thấy mùi tay con đâu?

- Bà nếm nếm ngửi thử đi.

Tinh Hân liền hỏi:

- Con không nhìn thấy bất pháp của ngài thì hình thức công phu kỳ u gì?

- Ba ngày qua có lẽ ngài đã nhìn thấy. Trên mặt đất có dấu chân, bây giờ là mặt trăng sáng, mọi bước cách nhau tám thước, từng bước ba thước đi bằng bước. - Giọng Thanh y nhân vang lên trong thế giới âm u. - Cũng gì cao nhấc của kinh công thế ra là cảm giác vị thế gì bên ngoài. Các bước quan trọng của con ngài có tầm cỡ mà ngài không từng nghĩ. Khi ngài mù rồi, tự nhiên sẽ phải đi đúng chính xác của mình. Mọi thứ xung quanh không phải hoàn toàn yên tĩnh, khi ngài đi sẽ có tiếng gió, sẽ có hơi thở. Trong thế giới này không có vật thể gì, nếu thêm một món vào thì hình thức của nó khác đi.

Tinh Hân thì dài:

- Rành rành là ngài mà lại phải làm mặt con đi. Sóng âm đâu phải là con ngài có thể dễ dàng cảm nhận được.

Thanh y nhân tò mò về cách nói về sóng âm, nghe ngài nói như vậy:

- Nghe như sóng nước, sự thay đổi trong hình thức của nó.

Tinh Hân không nói gì nữa, vẫn tay sờ lên ký hiệu chân. Bàn chân gì mà xu ng, rồi chuyển đi dấu chân tiếp theo. Nó đi rất chậm, mặt có nhúm hay không cũng không quan trọng, cảm giác thì hết ba thước đi bằng bước đi đi đi đi:

- Con phải đi như thế bao nhiêu?

- ỉt ỉ khi nào ng ỉ tránh ỉ c ám khí c a ta.

- S ph , ây là ng th ng, con không tránh ỉ c! Không ph ỉ ng ỉ mu n nhân c h ỉ này gi t ch t con y ch ? - Tinh H n c m th y ã quen thu c v ỉ ng ỉ c a m t ng ỉ, ném m t ng n phi ao ra thì tr m ph n tr m là m t m ng.

- Ng ỉ c luy n theo cách v n khí mà ta đ y ng ỉ là c r ỉ. - Thanh y nhân ném l ỉ câu này r ỉ bi n m t.

Trong bóng t ỉ, Tinh H n không th y ông, nh ng th c s c m nh n c xung quanh không m t bóng ng ỉ. Nó r t khâm ph c khinh công c a Thanh y nhân. B t l c ngh , luy n thôi!

Tinh H n ỉ su t ba tháng tr ỉ, nh vào t ch t sát th t ki p tr c mà bình th n s ng trong bóng t ỉ. Tinh H n c ỉ theo ng th ng, t u này sang u kia, không ng ng suy ngh v t ng lai, không ng ng t nh v ỉ b n thân, mình không còn là Lý Lâm n a. Ki p này ph ỉ làm l ỉ t u, m t cu c ỉ m ỉ, cu c ỉ mà mình không h ỉ u bi t.

Tinh H n nh l ỉ c m giác ki p tr c t nh p vào nhà ng ỉ khác, l n vòng trên t, không nh ng không l ỉ đ u chân mà còn mang t ỉ cho nó m t c m giác t hào nho nh , trong lòng đ y lên m t ni m vui âm , th là công vi c c m u vào ỉ thú v h n ôi chút.

ang vui v v ỉ trò l n nhào thì Tinh H n ch t c m th y b u không khí xung quanh bi n ỉ. Có th g ỉ ó bay v phía này, nó nghiêng ng ỉ theo ph n x . Lu ng khí ang thông thoáng trong c th l p t c t o n, s cân b ng b phá v , Tinh H n ngã ch ng vó lên tr ỉ, au n ngoác mi ng ra c n nh n:

- S ph , không ph ỉ ng ỉ v a phi ao y ch ?

- Là tên! - Thanh y nhân r t hài lòng v ỉ ph n ng c a Tinh H n, s nh n n ỉ và ph n ng nhanh nh n x ng v ỉ cái tên này.

Tinh H n tr n tròn m t:

- Ném trúng con sao?

- Không có m ỉ nh n, cùng l m ch b th ng m t chút.

Thanh y nhân l nh nh t áp, sau ó Tinh H n l ỉ ti p t c b ném m t tr n m a tên n a, au kêu cha g ỉ m , cu ỉ cùng n m r p trên t không c a qu y.

- M ỉ ngày ta ch ném m t tr m m ỉ tên thôi, gi còn hai m ỉ m ỉ n a. N u ng ỉ không ng lên thì ta v n ném ti p, làm cái bia b t ng còn au h n.

- Nếu con có niềm tin thì đưa vào niềm tin có thể ánh bay tên!

- Ta không biết.

Tinh Hân tròn mắt trông về phía Thanh y nhân nhìn mắt quái vọt, dù rằng trước mắt thì om chng th y c gì.

- Ý nghĩ nói là lúc nghĩ bạn con bay lên núi như mắt con chim nghĩ c nghĩ không dùng niềm tin?

- Ta chỉ biết thu thập hồ hạp.

Tinh Hân mu n nghĩ, đâu thì nào như hít thở sâu hay nông mà biến thành ám mây c? Thảm rúng nghĩ trong lòng, nó như t i quy n “Thiên Mệnh N i Kinh”.

Vậy mà không cho Tinh Hân có cách nghĩ nghĩ như, thì nghĩ gió l i vút lên, nó l i nghĩ tránh c, thu n theo d u thân ch y v phía trước, v a ch y c m t b c l i quay tr l i, tránh c nh nghĩ m i tên ang công kích t phía.

Cho dù tin v trước hay lùi v sau thì m i tên c a Thanh y nhân v n nh nh nghĩ con sâu dính ch t vào nghĩ i Tinh Hân. Khi hai m i m i tên ã phóng h t, Tinh Hân th h n h n m trên m t t.

“Chú” m t nghĩ, có m i tên âm th nghĩ vào l nghĩ, suýt chút n a thì nó ã nghĩ t i, t c nghĩ n ch m t Thanh y nhân mà quát:

- Ch nghĩ nghĩ ã nói là ch hai m i tên thôi sao?

- Không dùng ám khí luôn có m t chiêu n m ngoài d oán c a m i nghĩ i, m t chiêu chí m nghĩ! - Thanh y nhân bình th n nói, xong r i l t i nh gió.

- Vô s ! - Tinh Hân th m ch i, quên m t r nghĩ ki p trước mình nghĩ m u hèn k b n c nghĩ ch nghĩ khác gì. Xoa nh nghĩ ch au trên c th i v phòng, nó l n mò t m b n kinh m ch trên m nh l a m m c i. Tinh Hân ã tìm c bí m t c a “Thiên Mệnh N i Kinh” r i, sau này nó s n m v nghĩ c bí m t trên c th này.

Ghi chú:

1. Ng nghĩ m c áo xanh.
2. m cối.
3. Cái bóng, đây ý ch v cái bóng ã xu t hi n bên Tinh Hân lúc m i t i th nghĩ i này.
4. Phòng gác, phòng bên.